

3. Esant tokiai situacijai, kaip antai nagrinėjama pagrindinėje byloje, nacionalinis teismas turi netaikyti jokios nacionalinio įstatymo nuostatos, kuri prieštarauja EB 43 straipsniui.

(¹) OL C 89, 2011 3 19.

2012 m. rugsėjo 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Cour d'appel d'Amiens (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) dėl Europos arešto orderio, išduoto dėl Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

(Byla C-42/11) (¹)

(Policijos ir teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose — Pagrindų sprendimas 2002/584/TVR — Europos arešto orderis ir perdavimo tarp valstybių narių tvarka — 4 straipsnio 6 punktą — Europos arešto orderio neprivalomu nevykdymo pagrindai — Įgyvendinimas nacionalinėje teisėje — Suimtas asmuo, turintis arešto orderį išdavusios valstybės narės pilietybę — Europos arešto orderio išdavimas siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę — Valstybės narės teisės aktas, pagal kurį galimybė nevykdyti Europos arešto orderio suteikiama tik tuo atveju, jei prašomi perduoti asmenys yra šios valstybės piliečiai)

(2012/C 331/07)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Cour d'appel d'Amiens

Šalys pagrindinėje byloje

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Cour d'appel d'Amiens — 2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos (OL L 190, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 34) 4 straipsnio 6 punkto ir SESV 18 straipsnio aiškinimas — Europos arešto orderis, išduotas kad būtų vykdoma laisvės atėmimo bausmė — Vals-tybės narės teisės aktas, pagal kurį galimybė atsisakyti vykdyti Europos arešto orderį numatyta tik tuo atveju, jei prašomi perduoti asmenys yra šios valstybės piliečiai — Diskriminacija dėl pilietybės

Rezoliucinė dalis

2002 m. birželio 13 d. Tarybos pagrindų sprendimo 2002/584/TVR dėl Europos arešto orderio ir perdavimo tarp valstybių narių tvarkos 4

straipsnio 6 punktą ir SESV 18 straipsnį reikia aiškinti taip, kad nors perkeldama šį 4 straipsnio 6 punktą valstybė narė gali nuspręsti apriboti atvejus, kuriais nacionalinė vykdančioji teisminė institucija turi teisę atsisakyti perduoti į šios nuostatos taikymo sritį patenkantį asmenį, ji negali visiškai ir automatiškai neįtraukti į šią taikymo sritį kitų valstybių narių piliečių, esančių ar nuolat gyvenančių jos teritorijoje, kad ir kokie būtų jų ryšiai su ja.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į visą vidaus teisės sistemą ir taikydamas joje pripažintus aiškinimo metodus, turi aiškinti nacionalinę teisę kuo labiau paisydamas Pagrindų sprendimo 2002/584 formuluotės ir tikslo, kad būtų užtikrintas visiškasis šio pagrindų sprendimo veiksmingumas ir priimtas juo siekiamą tikslą atitinkantis sprendimas.

(¹) OL C 103, 2011 4 2.

2012 m. rugsėjo 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Bundesverwaltungsgericht (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Bundesrepublik Deutschland prieš Y (C-71/11), Z (C-99/11)

(Sujungtos bylos C-71/11 ir C-99/11) (¹)

(Direktyva 2004/83/EB — Būtiniausi pabėgėlių statuso ar papildomos apsaugos statuso suteikimo standartai — 2 straipsnio c punktas — „Pripažinimas pabėgėliu“ — 9 straipsnio 1 dalies b punktas — Sąvoka „persekiavimo veiksmai“ — 10 straipsnio 1 dalies b punktas — Religija, kaip persekiavimo priežastis — Ryšys tarp persekiavimo priežasties ir persekiavimo veiksmy — Pakistano piliečiai, religinės bendruomenės ahmadiyya nariai — Pakistano valdžios institucijų veiksmai, kuriais siekiama uždrausti teisę viešai išpažinti ir skelbti savo religiją — Pakankamai rimti veiksmai, kad suinteresuotasis asmuo galėtų pagrįstai bijoti persekiavimo dėl savo religijos — Individualus faktų ir aplinkybių vertinimas — 4 straipsnis)

(2012/C 331/08)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Bundesrepublik Deutschland

Atsakovės: Y (C-71/11), Z (C-99/11)

dalyvaujant: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Bundesverwaltungsgericht* — 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų (OL L 304, 2004, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 7 t., p. 96) 2 straipsnio c punkto ir 9 straipsnio 1 dalies a punkto aiškinimas — Pabėgėlio statuso pripažinimo sąlygos — Persekiojimo veiksmy pakan-kamai rimtas pobūdis — Pakistano valdžios institucijų veiksmai, kuriais siekiama apriboti *Ahmadiyya* religinės bendruomenės veiklą

Rezoliucinė dalis

1. 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų 9 straipsnio 1 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad:

— bet koks teisės į religijos laisvę pažeidimas, kuriuo pažeidžiama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnio 1 dalis, negali sudaryti „persekiojimo veiksmo“, kaip tai suprantama pagal minėtą šios direktyvos nuostatą;

— persekiojimo veiksmas gali atsirasti dėl šios laisvės viešai išpažinti ir skelbti religiją pažeidimo, ir

— siekdamas įvertinti, ar teisės į religijos laisvę pažeidimas, kuriuo pažeidžiama Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 10 straipsnio 1 dalis, gali sudaryti „persekiojimo veiksmą“, kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į asmenines suinteresuotojo asmens aplinkybes, turi patikrinti, ar jis dėl to, kad įgyvendina šią laisvę kilmės šalyje, patiria realių riziką, be kita ko, būti persekiojamam, kankinamam, patirti nežmonišką ar žeminančią bausmę, kurią gali įvykdyti direktyvos 2004/83 6 straipsnyje numatyti dalyviai.

2. Direktyvos 2004/83 2 straipsnio c punktą reikia aiškinti taip, kad prašytojo persekiojimo baimė yra pagrįsta, jei kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į asmenines prašytojo aplinkybes, pripažįsta, jog pagrįsta manyti, kad grįžęs į kilmės šalį jis atliks religinius veiksmus, dėl kurių patirs realių persekiojimo riziką. Individualiai vertindamos prašymą dėl pabėgėlio statuso suteikimo šios institucijos negali pagrįstai tikėtis, kad prašytojas susilaikys nuo šių religinių veiksmų.

2012 m. rugsėjo 5 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (*Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)* — Jungtinė Karalystė) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Secretary of State for the Home Department prieš Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman*

(Byla C-83/11) ⁽¹⁾

(Direktyva 2004/38/EB — Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisė laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje — 3 straipsnio 2 dalis — Nacionalinės teisės aktuose nustatyta pareiga palengvinti galimybę įvažiuoti į šalį ir gyventi joje „bet kokiems kitiems“ Sąjungos piliečio išlaikomiems „šeimos nariams“)

(2012/C 331/09)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Secretary of State for the Home Department*

Atsakovai: *Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman*

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Upper Tribunal* — 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, p. 77; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 46), 3 straipsnio 2 dalies ir 10 straipsnio 2 dalies aiškinimas — „Bet kokių kitų“ Sąjungos piliečio „šeimos narių“ sąvoka pagal direktyvos 3 straipsnio 2 dalį — Susituokusios poros išlaikomi šeimos nariai, kai sutuoktinis yra trečiosios šalies pilietis — Šeimos nariai, kurie nėra susituokusios poros tiesioginiai giminaičiai pagal aukštutinę giminystės liniją.

Rezoliucinė dalis

1. 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičiančios Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinančios direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB, 3 straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama taip:

⁽¹⁾ OL C 130, 2011 4 30
OL C 173, 2011 6 11.